

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 11.7.2013

C(2013) 4304 final

Vážený pane předsedo,

Komise by Senátu ráda poděkovala za vyjádření stanoviska k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví rámec pro řešení finanční odpovědnosti v souvislosti se soudy pro urovnávání sporů mezi investorem a státem zřízenými mezinárodními dohodami, jichž je Evropská unie smluvní stranou {COM (2012) 335 final}, a zároveň se omlouvá za opožděnou odpověď.

Komise bere zejména na vědomí tři hlavní otázky vznesené Senátem v souvislosti s navrhovaným nařízením a odpovídá na ně formou těchto připomínek:

Pokud jde o názor Senátu, že je nezbytné zajistit rovnoprávné postavení členského státu a Komise během řízení týkajících se sporů, zejména vystupuje-li Komise jako žalovaná a spor se týká zacházení poskytnutého členským státem, tato situace by mohla nastat ve dvou případech, a to tehdy, odmítne-li členský stát vystupovat jako žalovaný, a rozhodne-li se Komise vystupovat jako žalovaná, neboť nastala jedna ze situací uvedených v čl. 8 odst. 2. Toto rozhodnutí bude výsledkem rozsáhlých konzultací mezi Komisí a dotyčným členským státem. Bude-li Komise vystupovat jako žalovaná, bude plně zohledňovat a v co největší možné míře podporovat zájmy dotyčného členského státu. Tyto zájmy však bude muset v dané věci vyvážit proti zájmům ostatních členských států a EU jako celku.

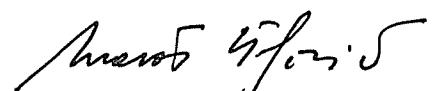
V souvislosti s názorem Senátu, že má-li finanční odpovědnost nést členský stát, měl by v řízení vystupovat jako žalovaný, by Komise ráda objasnila, že základní mechanismus uvedeného nařízení zpravidla skutečně umožňuje, aby se subjekt nesoucí finanční odpovědnost v řízení sám obhajoval. To však nemusí být možné ve všech případech, neboť otázky, kdo vystupuje jako žalovaný a kdo nese finanční odpovědnost, se řeší samostatně. Za určitých okolností bude Unie muset vystupovat jako žalovaná, aby zajistila soudržnost výkladu dohod uzavřených Evropskou unií a aby chránila zájmy jiných členských států a EU jako celku, přestože předmětné opatření představuje opatření členského státu, ze něž EU nenese odpovědnost. V těchto situacích ponese finanční odpovědnost dotyčný členský stát, neboť napadené opatření nepředstavuje opatření EU. Komise by však v řízení vystupovala jako žalovaná, aby chránila zájmy EU jako celku.

*Vážený pan Milan ŠTĚCH
předseda Senátu
Valdštejnské naměstí 17/4
CZ – 118 01 PRAHA 1*

Pokud jde o názor Senátu, že znění slovního spojení „převažující zájem Unie“ je příliš široké a mělo by být objasněno, má Komise za to, že vypracování předmětného nařízení má veliký význam, neboť nařízení se bude v nadcházejících desetiletích uplatňovat spolu se všemi dohodami o investicích uzavřenými Evropskou unií. Komise se proto domnívá, že znění nařízení musí být natolik široké, aby pokrylo situace, které by mohly nastat za deset nebo dvacet let, ale v současnosti jsou nepředvídatelné. Je nezbytné, aby nařízení tyto situace upravovalo, neboť se tím v budoucnu zamezí vzniku jakýchkoli mezer v právním výkladu. Komise věří, že znění navrhované v uvedeném nařízení tento cíl splňuje.

Komise doufá, že se jí podařilo rozptýlit obavy Senátu, a těší se na pokračování vzájemného politického dialogu v budoucnosti.

S úctou

Maroš Šejčovič
místopředseda